

en Værdi, som en Formering af sin Formue, saa er der ingen Anledning til at lade den gaae over dertil, saa er det Simple, og Naturlige at sælge Gaarden, og forsaavidt da Univerfitetet ffulde trænge til Midler til at udvide sine Bygninger, saa kunne vi bevilge disse Midler af de ved Salget indvundne Beløb. I den Paragraph, der lægger denne Gaard til Univerfitetet, ligger et Skin af Anerkjendelse af, at Univerfitetet er noget Andet end en Finantsforvaltning, at det ligeoverfor den lovgivende Magt i finantsiel Henseende har en Villie og er en Person, — og det maae vi ikke lade det faae Skin af. Det er en Form, hvorunder man forvalter, og som kan have det Gode, at Opmærksomheden henledes paa, hvordan de og de Midler have i længere Tid havt den og den Anvendelse, og at man ikke let skrider til at give dem en anden; men det bør ikke være mere og ikke faae nogen Bekræftelse derudover. Vi ffulde huffe vel paa, at den Art Underviisning, som gives af Univerfitetet og de dermed beslegtede Institutioner, bliver mere, og mere tvivlsom som nyttigt Statsformaal i den Skikkelse, den er. Derfor maae vi lægge fast Haand paa de Midler, som ere henlagte dertil, for at have det fulde Herredømme over at kunne give dem den Anvendelse, som til enhver givne Tid maatte ansees for at være den nyttigste for Folkeoplysningen. Det er som Midde til Folkeoplysningens Fremme, at Univerfitetet er tilfede, og ffulde det nogenfinde komme til den Erkjendelse, at der spredtes et forholdsviis ringe Lys fra dette intensive Focus, saa kan det ikke nytte at kaste Skatte ind i denne Ild, som da bliver et forterende Baal og ikke et gavnligt spredende Lys. Denne Paragraph skal jeg altsaa raade til at forkaste. Jeg skal efter de fuldstændige Foredrag af langt dygtigere Mænd i denne Henseende end jeg ikke indlade mig dybere paa Sagen, men da der blev givet saa rundelig Anledning til atter og atter at gjøre det klart, at vi ikke have med Univerfitetet som juridiff Person at bestille, kunde jeg ikke lade være at tage Ordet.

Gomar: Det var ingenlunde min Mening, at der ffulde optages en Bestemmelse i

Loven i den af mig anthede Retning; maaffee det, ikke, har lyffedes mig at udtale mig i en aldeles tydelig Form, det kan vel være; men ialtfald var min Yttring kun et Spørgsmaal, jeg stillede til den ærede Kultusminister, og jeg haaber, at det af ham vil blive besvaret. Det er vist nok, og den ærede Rigsdagsmand, der nu satte sig, httrede det ogsaa, at faadanne Anstalter ere til for Folkeoplysningen, og det er derfor ogsaa min Mening, at de; faavidt muligt, bør komme det hele Folk tilgode. Det er faaledes ikke noget Nyt, men er tidligere ofte udtalt i denne Sal, at Univerfiteetsbibliotheket, ifølge sin egentlige Bestemmelse, ikke er berettiget til at ublaane til Andre end til academiffe Borgere, men det er tillige oplyst, at man humant og beredvilligt ogsaa lader Andre benytte Bibliotheket; det er meget smukt, det har jeg ikke Noget imod, det anerkjender jeg; men naar det ikke er optaget i Loven, troer jeg ikke, at det er utidigt, at det bliver omtalt, at der administrativt bør tages faadanne Bestemmelser, hvorved ogsaa disse Samlinger, naar de overgaae til Univerfitetet, blive tilgængelige til visse Lider for Publicum i Almindelighed.

Oppermann: Det vil være i det høitærede Things Erindring, at i de Yttringer, jeg fremhævede, begyndte jeg med en bestemt Udtalelse af, at jeg, som den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning), har den Erkjendelse, at det er Staten, som i flige Forhold er Eier, og at Univerfitetet og andre flige Indretninger ere Institutioner under Staten, og jeg kan alleerde af denne Grund ikke troe, at jeg ffulde have httret mig faaledes, som den ærede Rigsdagsmand omtalte, og endnu mindre troer jeg det; da jeg har i friff Erindring den ærede Rigsdagsmands underlige Tilhøielighed til at troe, at jeg paa dette Punkt har visse vidunderlige Anffuelser, som han gjerne finder i mine Udtalelser og troer, at jeg har sagt, og som jeg dog ikke med et Ord har nævnt. Jeg kan ikke troe Andet, — men Tidenden vil vise det, — end at jeg fremstillede Statens Stilling til de Lærere, det var overdraget at varetage denne Indretnings Lard, og hvad de have anseet for tilraadeligt for Indretningerne eller ikke, og derfor kan jeg ikke